

Tigrán in Tala.

Romanca.

Armenskega kralja Tigrána
Premagala Cir sta in vój njegov,
V železne verige vkovana
Privela kraljico in kralja domov.

Ob Ćiru, pérzijskem kralju,
Stojita soproga Tala, Tigrán,
Oči povešata v žalju,
Saj slóbone jima ugasnil je dan.

Zmagalec kraljevo dvojico
Sočutno pogleda in stopi pred njó:
»Kaj daš mi, Tigrán, da družico
Okov oprostim z dobrotno rokó?«

Tigranu se lice zasveti,
Mogočnemu kralju ponižno dé:
»Ko mogel kraljestvo bi vzeti,
Odkupil s kraljestvom prostost bi njé.

A ker je kraljestvo moje
Obvladal in vzél krvavi tvoj meč,
Rad dam ti življenje svoje —
In dal bi ti zánjo še mnogo več.«

Zaplaka ujeta kraljica,
Tigrán se ljubeče nánjo ozrè.
Obríse si solzo z lica,
In Ćir obema verige odpné.

A. M.

Časov tek.

Dnevi prèšli, hip sedanji,
Zakriti v mrak bodoči čas,
Kakó nalik minljivi sanji
Bežite urno mimo nas!

Med vami nepresledna zveza,
Za vami konec negotov;
Bodočnost v prèšlost se pogreza,
Sedanjust hip je vedno nov.

Spomini se rodé za vami,
Rodi se z vami upov žar.
Nestalni in nemirni sami
Mirú ne daste nam nikdar.

Vi sélite v srcá globine
Zdaj temno žalost, zdaj radost.
Vi célite nam bolečine,
Radost pretakate v bridkost.

Ko ležemo pod hladno rušo,
Vaš bode tek za nas končan.
Zdravil ne boste lili v dušo,
Ker sekali ne boste ran.

A. M.

Pomladna.

Oj pomladni čas vzbujeni,
S cvetjem gaj krasiš,
In spomine let mladostnih
Tudi nam budiš.

Kje so, kje so mlada leta?
Kje mladostni raj?
Oj mladost, ti si zbežala,
Ni te več nazaj.

Pa, pomlad, zelenje tvoje
Upe nove mi budi,
Da pomlad mi druga sije
V raju, lepša, kot si ti!

A. Hribar.

